

OBSAH

- ▶ 1 Úvodník - CETA
- ▶ 5 Doporučujeme
- ▶ 7 Inspirovna
- ▶ 9 Marek Řezanka
- ▶ 11 Hynek Kmoníček
- ▶ 16 Tiráž, kontakty

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím posílejte na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

(ŘÍJEN 2016)

HOUPAČÍ TROJSKÝ KŮŇ

Smlouvu o Transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP) mezi USA a EU a Komplexní ekonomickou a obchodní dohodu (CETA) mezi Kanadou a EU jejich odpůrci nazvali již před lety trojským koněm nadnárodních korporací k oslabení a porobení států, demokracie, práv občanů, spotřebitelů, zaměstnanců a obyvatel. Poslední měsíce ukazují, že i trojský kůň může být houpačí.

Ještě na počátku roku velmi optimističtí zastánci TTIP doufali, že vyjednávání textu smlouvy ukončí ještě za prezidentování Baracka Obamy (kdysi kritika smlouvy). Během jara a léta se však do cesty postavili ekonomičtí ministři z Francie a Německa a vyjednavači smlouvy nyní nedávají o sobě znát (pravda ovšem je, že dosud během celého vyjednávání rovněž zdatně drželi bobříka mlčení). Čeká se na volby nejen v USA, kde Donald Trump není příznivcem takovýchto smluv, viz. jeho kritika smlouvy NAFTA, ale i na volby evropských velmocí.

VALONI NAKONEC PŘEVÁLCOVÁNÍ

Smlouva CETA udělala salto mortale dokonce jen během nedávných pár dní. Necelý týden před slavnostním podpisem naplánovaným na 27. října, oznámil belgický premiér, že on podepsat nemůže, neboť nemá souhlas – jak žádá jejich ústava – všech regionálních parlamentů. Valoni se sice „kousli“ už v květnu, ale eurošéfstvo to do posledních dní ignorovalo. Probralo se teprve v okamžiku, kdy bylo vystaveno trapnému

odtroubení podpisové trachtace, a fest zatlačilo na vzdorující poslanecké kluby reprezentace Valonska. Kromě údajně právně závazné (světová právní premiéra!) všeobecné interpretativní deklarace ke smlouvě vymysleli ještě zvláštní, opět prý právně závaznou interpretativní deklaraci rezoluci sólo pro Valony. Zlomili rebelující kluby a slavnostní podpisový akt byl spáchán se třídenním zpožděním. Nyní jsou na řadě národní parlamenty. Souhlasu se vzpouzejí kupř. Rumuni a Bulhaři, u nichž je ovšem podezření, že jim jde jen o vyjednání některých

CETA DÁVÁ KORPORACÍM KŘÍDLA

V ČR to znamená sepsat důkladný argumentář a formulovat dobře cílené otázky, na které nebudou moci zastánci smlouvy uspokojivě odpovědět, protože buď jdou konkrétní body smlouvy proti názorům, potřebám a zájmům zdejších občanů, nebo nejsou ve smlouvě jednoznačně ošetřeny. Jde kupř. o tranzitivitu práv a závazků ze severoamerické smlouvy NAFTA a pacifické TTP, jichž je Kanada smluvní stranou, na smlouvu CETA. Zřejmé je riziko zapojení nadnárodních korporací USA do závazků CETA skrze jejich kanadské pobočky. Občané a politici toho vědí o CETA minimum, ještě daleko méně, než o TTIP, ač i o ní toho také vědí málo. Potřebné argumentační

SOUHLASU SE VZPOUZEJÍ TAKÉ NAPŘÍKLAD RUMUNI NEBO BULHAŘI

ústupků pro jejich státy, nikoli o principiální odpor. V boji proti smlouvě CETA je tudíž nutno pokračovat ve všech státech Unie.

publikace se snad česká aktivistická obec dočká v řádu týdnů. To umožní daleko většímu počtu aktivních občanů, aby působili ve svém okolí, a také

kvalifikovaně atakovali ministři, poslanci, senátoři, hejtmani, radní a zastupitele a členy různých politických stran, aby smlouvu nepodpořili.

Smlouva CETA je totiž takový průzkum bojem pro smlouvu TTIP. Proklamovaný přínos ze zrušení cel je minimální – zrušení cla ve výši několika procent se ztratí v proměnlivosti výše přepravních nákladů, mezd, reklamy, obchodních marží a zisků. A ostatně nic nebránilo je zrušit samostatně bez balíku dalších, a to už problematických či přímo negativních bodů.

Smyslem CETA skrývajícím se za fíkovým listem odstranění cel a sladkých žvástů o ekonomickém růstu je daleko větší efekt plynoucí ze zrušení ne-tarifních bariér včetně různých zdravotních a ekologických norem, z rozšíření arbitrází korporací vůči státům a z uvolnění prostoru veřejných zakázek pro zámořské subjekty. Celkový počet pracovních míst v Kanadě a EU po rozběhu smlouvy určitě klesne díky úspěchu efektivnějších firem nad méně efektivními. To by bylo pozitivní jen v případě, kdyby uvolně-

né pracovní síly měli uplatnění jinde, či došlo ke zkrácení pracovní doby. Nic takového se ale nechystá ze strany zúčastněných států, natož firem, jejichž majitelé zvýšenou produktivitu zaměstnanců sotva ve stejné míře promítnou do mezd, ale velmi pravděpodobně spíše do svých zisků. CETA v případě uplatnění bude pro korporace Pegasem nesoucím je k novým příjmovým výšinám, zatímco pro občany, zaměstnance, spotřebitele a obyvatele bude kostnatou, znavenou Rosinantom.

DALŠÍ VYKUTÁLENÁ TÉMATA
Kanada je 3. největším producentem GMO na světě, takže určitě bude podniknuto úsilí a různé finty, jak je vyvážet i na potravinářské trhy EU. Podobná situace je s frakováním a dolováním, kde lze očekávat pokračující snahu realizovat těžbu frakováním i v EU, resp. otevřít různé nové doly včetně kupř. zlatých, kde se užívají pro životní prostředí velmi nebezpečné chemické postupy. Dalšími z vykutálených témat je ozvěna před lety občanským hněvem zamítnuté smlouvy

ACTA – autorská a patentová práva a ochrana dat. Konkrétně jde o snahu farmaceutických koncernů prodloužit patentovou ochranu léků a tak oddalovat výrobu generik, levných kopií patentovaných originálů, a o ohrožení osobních dat, kdy by druhá strana a nebo její firmy mohly napadnout zákon jiné země zpřísnující ochranu dat.

ROZŠÍŘENÍ ARBITRÁŽÍ
Známou kapitolou demontáže demokracie je snaha o rozšíření arbitrážního řízení, třebaže zabaleného do nového názvu investiční soud, ale bez jakékoli podstatnější změny. Přitom Kanada ani EU nejsou nějaká Tramtárie, ale mají zavede-

né obchodní soudnictví a demokratické politické systémy, takže není třeba bát se nějaké zvláště či nedovolání se práva – krom demokratické vůle občanů. Vůči státům, těmto (stále ještě jakžtakž) demokratickým strukturám se vesměs rozšíří možnosti korporací je zažalovat za ušlý budoucí zisk, třebaže by to měl být důsledek demokraticky přijatého zákona. (Fakt, že ČR má tyto arbitráže ošetřeny hůře, než smlouvy předpokládají, jsou vizitkou hlouposti a zbabělosti českých politiků neschopných je vypovědět, nikoli důvodem k pokračování.) To, že na oplátku (když už...) by stát mohl zažalovat korporaci třeba za nenaplňenou investici, nebo občané

stát za újmu způsobenou novým zákonem? Kdepak. Tolik poklonkované podnikatelské riziko, jež je údajnou legitimací k soukromému přisvojování zisku vlastníkem firmy z výsledků práce kolektivu firmy, tak pro korporace do nemalé míry padne. Živnostníci, malé a střední firmy budou nadále nuceni při svém rozhodování započítávat rizika legislativních změn, zato nadnárodní korporace budou mít svůj podnikatelský morální hazard vlastně pojištěn.

MOBILIZUJME PROTI CETA
Do podobné jednosměrky má zajet veřejný sektor – zmenšovat se ve prospěch soukromého může, ale zvětšovat na jeho úkor nikoli. To, že ve veřejných zakázkách nadnárodní korporace vytlačí místní dodavatele sice může veřejné správě dočasně ušetřit nějakou korunu z jedné kapsy rozpočtu, leč obratem to vytáhne daleko více z jiné kapsy na sociální péči o lidi ze zkrachovalé místní firmy a v budoucnosti bude loutkou v rukou velkého dodavatele neohroženého jinou vážnou konkurencí.

NEJPRVE ODPOR VALONŮ, PAK CETA PODEPSÁNA

Trojská kobyla CETA má do europarlamentní stáje doklusat v únoru. Přednedávnem jen asi osmina europoslanců vyjádřila podporu svým rebelujícím valonským regionálním kolegům, takže je velké nebezpečí, že tuto herku propustí k ratifikaci národním parlamentům. Zima a jaro a patrně i další měsíce tudíž budou pro nepoddajné Čechy a další Euroevropany časem mobilizace sil, houževnatosti a důvtipu k odporu proti další protidemokratické, devastační, vykořisťovatelské smlouvě jednoho procenta či promile proti 99 % lidí. Otázkou ovšem je, že i když by CETA byla v ratifikačním procesu smetena, zda ekonomicko-politicko-mediální špičky nebudou její predátorské principy tiše zapracovávat salámovou metodou do národních legislativ,

či zda nepřijdou s nějakou inovací CETA podobně jako eurošéfové obešli referendy odmítnutou euroústavu Lisabonskou smlouvou. Vždyť CETA (a TTIP, TTP či TISA) náleží k početnému stádu trojských koní – a kdo by se nepovozil, když byli v dějinách tak úspěšní. A oni nemusejí být jen houpací, jak se nyní jeví, nesedlají je totiž malé děti, ale velmi vykutálení chovatelé. ◀

Karel Růžička

ODKAZY:

Ilona Švihlíková na ČRo Plus v diskusi o dohodě CETA:

▶ <http://prehravac.rozhlas.cz/audio/3736736>

Článek na novarepublika.cz:

▶ <http://www.novarepublika.cz/2016/11/posledni-lekarske-polebovni-hn#tmc>

Článek Zbyňka Fialy na Parlamentních listech:

▶ <http://vasevceparlamentnichlisty.cz/vip-blogy/zbynek-fiala-ceta-ttip>

Pro oponenty dohody o volném obchodu mezi Kanadou a EU CETA (Comprehensive Economic and Trade Agreement, Komplexní hospodářská a obchodní dohoda) svitla jiskřička naděje v pondělí 24. října. Belgická vláda přišla s tím, že Valoni nesouhlasí s podpisem dohody CETA, vypadlo to na krach jednání, minimálně na pár týdnů. O to větší zklamání přinesly zprávy o rychlém novém návrhu, který se údajně vypořádal s námitkami Valonů, souhlasu Belgie, ostatních států a nakonec i podpisu, který už v neděli 30. 10. v Bruselu stvrdili dohodu kanadský premiér J. Trudeau a vrcholní představitelé Evropské unie (Donald Tusk, Jean-Claude Juncker, Robert Fico). Dohoda by měla od příštího roku začít odstraňovat naprostou většinu cel a poplatků, které omezují obchod mezi Evropskou unií a Kanadou.

Dlouholeté vyjednávání dohody, která je označována za

menší (a méně nápadnou) sestru TTIP, provázal nezájem médií a malá transparentnost vyjednávání. Kritice bylo podrobeno především opatření ICS (Investment Court System), které zaručuje privilegované zacházení se zahraničními investory. Prostřednictvím ICS mohou zahraniční společnosti žalovat státy, pokud by demokratická rozhodnutí ohrožovala jejich soukromé investice. Přes sto právních expertů zpochybňuje, že je slučitelná s evropským právem. Další obavy se týkají toho, že smlouva neobsahuje žádné záruky ochrany životního prostředí, nebo že jde o zadní vrátka pro dohodu TTIP. ◀

Doporučujeme články J. Štega a R. Kubaly na Deníku Referendum:

▶ <http://denikreferendum.cz/danek/22921#pobarsnapachypuebjgblae>

▶ <http://denikreferendum.cz/danek/23798-ceta-mladsi-sestra-ttip>

Právní stanovisko k ochraně investic v TTIP a CETA:

▶ <http://stopipogbbgglstlsmntoninestmetepolstciniparclae/>

DOPORUČUJEME

O DOHODĚ CETA

► <http://prehravac.rozhlas.cz/audio/3736736>

Ilona Švihlíková na ČRo Plus v diskusi o dohodě CETA

► <http://www.novarepublika.cz/2016/10/umluva-ceta-mez-evropskou-unii-kanadou.html#more>

► <http://www.novarepublika.cz/2016/11/proc-eu-tak-strasne-udajne-potrebovala.html#more>

► <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/vip-blogy/zbynek-fiala-ceta-ttip>

Další texty o CETA

JAK JSME SE STALI KOLONIÍ

► <https://www.youtube.com/watch?v=DkATWSzTpHU>

Přednáška Ilony Švihlíkové „Jak jsme se stali kolonií“, která se uskutečnila v Praze na Santošce dne 13. října 2016.

► <https://www.youtube.com/user/AlternativaZdola>

Na kanálu Alternativa Zdola najdete mnoho dalších zajímavých videí, například přednášku Hynka Kmoníčka „Svět, Evropa a my“, záznamy z našich Čajů o páté nebo z Festivalu lokální ekonomiky.

GREENPEACE VE CHVALETICÍCH

► <http://denikreferendum.cz/clanek/23893-obtizna-mise-greenpeace-v-chvaleticich>

Článek v Deníku Referendum o misi Greenpeace v Elektrárně Chvaletice.

„Rozhodnutí Greenpeace pustit se do kampaně za ukončení provozu chvaletické elektrárny si zaslouží respekt. Mimo jiné také proto, že cílí

Plus

Český rozhlas

na klíčový problém české energetiky. Elektrárna v Chvaleticích patří společnosti Severní energetická finančníků Pavla Tykače a Jana Dienstla, stejně jako velkolom ČSA – právě ten, na kterém vládou potvrzené limity těžby zabránily rypadlům zlikvidovat město Horní Jiřetín. Mít uhelný důl a uhelnou elektrárnu to je výhodná podnikatelská kombinace.

Právě podnikatelský záměr je to jediné, oč ve Chvaleticích běží. Nejde jen o to, že Pavlu Tykačovi a Janu Dienstlovi by jiné spády mohl uvěřit asi jen někdo, kdo ani náznakem nezná jejich životopisy. Z pohledu hospodaření s hnědým uhlím jsou Chvaletice ukázkou minimální efektivity. Uhlí se zde pálí v naprosté převaze pro výrobu elektřiny (obyvatelé obcí Chvaletice a Městečko Trnávka prominou, ale vytápění jejich domovů pro elektrárnu není významným byznysem).“

► http://www.greenpeace.org/czech/Global/czech/P3/dokumenty/Limity/infolist_zit-nebo-tezit-web.pdf

Další zdroje na stránkách organizace Greenpeace

MALÝMI KRŮČKY K VELKÉMU PŘERODU (ROZHOVOR S RADOMILEM HRADILEM)

Kdo se u nás začne zabývat učením filosofa Rudolfa Steinera, dříve či později narazí na jméno Radomil Hradil (*1967). Původním zaměřením

ekologický zemědělec nyní pilně překládá Steinerova díla z němčiny, ale sám také publikuje knihy zabývající se proměnou společnosti v duchu antroposofie. V rozhovoru pro listopadové vydání časopisu Regenerace přišla řeč na nový projekt Nadace Pro půdu, na negativní geomantické instalace – jako byla například socha Stalina na Letné – nebo na to, jak rozvíjet svou intuici, a po malých krůčcích tak přispět k postupné proměně naší planety.

UKÁZKA Z ROZHOVORU:

► **Jste propagátorem díla Rudolfa Steinera a jeho antroposofie. Domníváte se, že k tomuto pojetí společnosti i člověka naše civilizace směřuje?**

Radomil Hradil: „Neřekl bych, že naše společnost nyní směřuje k antroposofii; antroposofie není cíl, ale prostředek na cestě ke skutečně lidské společnosti. Toto učení ukazuje, kam vývoj člověka nebo lidské společnosti musí směřovat, pokud nemá vše skončit všeobecnou zkázou. Co se týká jednotlivce, tam jde především o překonání jednostranné intelektuality a rozvíjení schopnosti intuice. A co se týká společnosti, jedná se o změny v uspořádání společnosti, ve změně základu ekonomiky. Známým pojmem je trojčlennost v sociálním organismu, o níž Steiner mluví.“

► **Jeden čas jsem se Steinerovou trojčlenností v sociálním organismu zabýval. Ale nejsem úplně přesvědčený o tom, jestli je přenositel-**

ná do praxe. Víím, že se zde například vyžaduje naprosté oddělení politiky od ekonomiky.

Radomil Hradil: „Je to jedna z primárních zásad, která se možná jeví jako nerealistická, ale na druhou stranu je zcela nezbytná. Pokud se nám nelíbí korupce, která prolézá vším, tak ta je právě důsledkem propojení politiky a ekonomiky.“

► **Ale dají se tyto dvě oblasti oddělit?**

Radomil Hradil: „Musí se oddělit, jinak to nejde. Jestliže někdo podniká, je tím vystavený konkurenci a snaží se získat konkurenční výhodu, aby se prosadil a uživil se na trhu. Chtě nechtě je pak nucen k tomu, aby ko-

rumpoval politiku, aby se napojil na samosprávu a konkurenční výhody získával tímto způsobem. Snažím se vysvětlit, že pokud ekonomika nebude postavená na principu soupeření a konkurence, pak zde nebude tlak, nutící ekonomické subjekty, aby korrumpovaly a napojovaly se na politiku. V současnosti se nám může zdát nepřijatelné, že by v ekonomice

měla platit zásada bratrství, tedy solidarity a spolupráce. Ačkoli v alternativních ekonomických sférách si to lidé uvědomují, že je potřeba spolupracovat, a ne vzájemně bojovat.“ ◀

VŠEM POZITIVNÍM DEVIANTŮM!

Poslední dobou se roztrhl pytel s dobrými zprávami z obcí a regionů. Doslycháme se o případech, kdy se někomu něco podařilo, co by mohlo povzbudit k následování. Aby to nebyly jen zprávy z druhé ruky, otevíráme tento koutek se samoobslužnou inspirovnou (podle vzoru poradna). Napište nám o událostech z vašeho okolí, které stojí za zaznamenání a obsahují zkušenosti využitelné i jinde. Informujte nás o ostrůvcích pozitivní deviance, ať se náka za šíří! ◀

NERATOVINY OŽIVIL DEVELOPERSKÝ KŠEFT

Více než 16-tisícové středočeské město Neratovice, ze značné míry sídlištní, se zrovna velkou politickou angažovaností chlubit nemůže. Voličská účast 28,42% při nedávných krajských volbách byla jak pod průměrem celostátním (34,57%), tak mělnického okresu (31,46%), účast v 1. a 2. kole senátních voleb – 27,67%, resp. 9,71% - dopadla podobně podprůměrně, jak z pohledu volebního obvodu (32,34%, 14,34%), tak celé republiky (33,54%, 15,38%). Toť co se týká celostátních a krajských témat. Na městské půdě – a to nejen obrazně – se však v poslední době objevilo téma, které občany zaujalo. Jde o gradaci stavebního záměru teplického developera Jaroslava Třešňáka a jeho firmy JTH Group vystavět na vysoce bonitní ornici za sídlištem Kojetická – Na Výsluní obchodní centrum o ploše 4000 m² a parkoviště pro 230 aut.

Záměr je letitý, již r. 2003 žádal jmenovaný podnikatel změ-

nit územní plán, aby pozemky v obytné zóně město změnilo na pozemky pro komerci a neřušivou výrobu a on tam mohl postavit supermarket. Neuspěl,

PROJEKT VYVOLAL BOUŘI
Současná starostka Lenka Mrzilková ale projevuje ve věci vyšší aktivitu a skoro do omrzení navrhuje změnu územního plánu ve prospěch developera, resp. revokaci nesouhlasného postoje zastupitelstva. Občany ale petice neomrzely a naopak současná odmítavá petice má petentů nejvíce ze všech dosa-
vadních petic – přes tisícovku. Vždyť proč si přidělat 3500 denních průjezdů aut přes sídliště? Proč řešit nedostatek parkovacích míst ve městě nabídkou parkování (patrně ale asi jen nočního po 22 hod.) na parkovišti obchodního centra a nikoli přímo jen parkovištěm či parkovacím domem, resp. vytvořením nových parkovacích míst přímo na sídlišti? Proč vůbec toto obchodní centrum, když do pražských Letňan – kde je jedno z největších obchodních center republiky – je to 13 km? Proč zabírat na nijak mimořádný projekt cennou ornici, která se tvořila stovky a tisíce let?

obchodníci a občané sepsali petici, neuspěl ani v dalších třech žádostech v I. 2008-2012, opět i díky petičnímu, organizovanému odporu veřejnosti.

► Letecký pohled na Neratovice

Proč se hovoří, že vznikne zhruba 100 nových pracovních míst a neřekne se, že takováto obchodní centra potřebují jen asi čtvrtinu pracovníků, které zaměstnávají jednotlivé rozptýlené menší obchody o obdobné souhrnné prodejní ploše? Těch proč je více – několik dalších se týká umístění neratovického přístaviště, tj. opět stavebního projektu a s tím spojených otázek ochrany životního prostředí, hluku, volnočasových a oddechových prostorů atd.

NOVÉ ČÍSLO NERATOVIN

Zmíněný developerský či územněplánovací problém, který město řeší a který se tolik dotýká občanů, přiměl spolek Aktivita Neratovice k vydání dalšího, již 12. čísla občasníku Neratoviny. Tentokrát jen černobílého vydá-

ní sestávajícího ze dvou přeložených listů formátu A3, které poskytly sedm stránek textů a stránku reklam. Náklad 3000 výtisků uhradily reklamy a sponzorské dary. Ještě zdaleka nebyly všechny výtisky rozdány a dobrovolné příspěvky již náklady na výrobu uhradily. Noviny byly a jsou aktivisty rozdávány sousedům a známým, na různých místech a akcích. A spolek jich pořádal od prázdnin několik: „Neratovické cyklohrátky“, „Václavský hospodský kvíz“, promítání dokumentu „Česká cesta“ o kupónové privatizaci v ČR, rodinný petanque, besedu „Green Life – Prales dětem“. Další z akcí byla přednáška Ilony Švihlíkové „Jak jsme se stali kolonií“ a do Vánoc si stihli členové spolku naplánovat ještě lampionový

průvod a „Darwinský hospodský kvíz“.

NADEJE NA ZMĚNU

Volby tedy neratovické občany ze židli zrovna nezvedly, ale problém, který jim kyne pod okny, je zaujal a Neratoviny a práci místního spolku ocenili. Pravda, bylo na čem stavět. Sporný developerský projekt má již více než desetiletou historii a v minulosti už vybudil několik petičních akcí, takže občané již mají určité povědomí o věci, svůj názor na ni, už vědí, co je to občanská aktivita, už zažili úspěch. Občané chodí nyní sledovat jednání zastupitelstva, bývá jich i několik desítek. A též aktivisté nejsou nováčky. Část se stranicky angažuje (ČSSD), je zastupiteli, ale není prvoplánově politickým společenstvím na mobilizaci veřejnosti k aktuálním problémům a na politickou osvětu, což dokládá pořádání řady volnočasových, oddechových a zábavních akcí pro veřejnost. Důležitá je přitom autenticita, důvěryhodnost akce – že když píšete o obchodním centru, jde vám

o ne/existenci tohoto centra a nikoli o posty na radnici, že když děláte soutěž pro děti, jde vám o děti, nikoli o stranickou propagandu, že když děláte kvíz, jde vám o zábavu dospěláků, nikoli o politické školení. To, že se takový přístup může zhodnotit v místních volbách, je pravda, ale voliči mají naději, že zastupitelé z řad takovýchto aktivistů budou řešit místní problémy, nikoli svoji kariéru. ◀

Karel Růžička

► Znak Neratovic

PROJEKT „PÍSEŇ DUŠE“ A PROSBA O POMOC

Mám před sebou životní cíl a tím je souhrnné pojednání o písni jako kulturním fenoménu – nazval jsem ten projekt *Píseň duše* a už jsem jej několikrát anoncoval. Založil jsem pro něj i webové stránky a speciální bankovní účet. Na ten mi zatím přišlo dohromady 6 tisíc korun. Jsem za ně velmi vděčný, potěšilo mne to. Je to první známka určité spontánní rezonance. Na to, abych se té práci mohl věnovat na celý úvazek, potřebuju ale zhruba 300 tisíc korun na rok, abych zvládl platit, co mám.

Kulturní
noviny

Přede mnou je dlouhá cesta. Z grantů tato práce přímo financovat v přípravné fázi nejde, druhou obtíží je specifická nezařaditelná povaha projektu, jenž není zaštitěn žádnou institucí. Nezapadá jednoduše do žádné oborové škatulky, kříží se v něm hudební věda, psychologie, sociologie, etnologie, historie, literární věda...

Je zřejmé, že se mi peníze na tuto práci nemusí podařit dát v dohledné době dohromady a že budu muset svoje živobytí na volné noze nějak skládat. Můžu pořádat besedy, poslechovky (jako je například Hudební útočiště na Leitnerce), dělat přednášky, produkovat nahrávky, psát, můžu s ledasčím pomoci...

Kdyby mi někdo mohl v této věci pomoci, budu velmi vděčný. ◀

Jiří Plocek, Kulturní noviny

MAREK ŘEZANKA: VILLONSKÉ BALADY O „DOBĚ NA HLAVU“

► Autor villonských balad Marek Řezanka

Zautorovy předmluvy k baladám:

„Dostáváte do rukou sbírku mých padesáti balad, v nichž se snažím reagovat na současné domácí i celosvětové dění. V jednotlivých baladách se odráží, jak jednotlivé věci vnímám, jak se s nimi vypořádávám, co mi vadí a proti čemu protestuji.

(...)

Uvědomme si, že kolabujeme naše bazální životní funkce. Přestáváme dýchat, neboť si vyřezáváme plíce z těla (mýce-

ní a vypalování deštných pralesů). Přestáváme se hýbat, neboť nám svazují nohy (lidé se stávají přes noc Řehoři Samsy z Kafkovy Proměny – jsou nezaměstnatelní, nepotřební – a dobří leda tak jako kanónen-futr pro další světovou válku). Přestáváme slyšet, neboť jsme ohlušení mediální propagandou a záměrným omezením vzdělanosti na školách. Přestáváme vidět, neboť nám na oči lepí kulisy a simulakra a zakrývají tak prostou skutečnost. Přestáváme cítit, protože všude

kolem nás páchne latrína dvo-
jích metrů, kdy jeden projev
fašismu nás má děsit – a jiný
máme vítat, kdy bolest a utrpe-
ní jedněch lidí v nás má vyvolá-
vat milosrdenství, ale do jiných
si máme kopnout, a kdy jedno
mrtvé dítě nás má dojmout –
a u jiného se máme tvářit, že
neexistovalo. Na jednu stranu
máme mít ústa plna sociálna
a humanity, abychom byli na
druhou stranu podepsáni pod
naprosto asociální politiku.
Oháníme se mírem, abychom
jednomyslně volali po válce
(proti tomu hlavnímu viníkovi
všeho, pochopitelně).

Toto vše je prostředí, které
po villonských baladách přímo
volá.

Nemíním šířit skepsi a frustra-
ci. Naopak, věřím, že naději
ještě máme. Ale právě proto
bychom podle mě měli dělat
vše pro to, aby se naše nohy
zbavovaly pout, naše oči kla-
pek, naše uši sluchátek s prop-
agandou, naše nosy mohly ve-
hnat do plic aspoň trochu čistý
vzduch, naše ruce získaly zase
trochu citu – a naše hlavy za-
čaly vědět – a následně kriticky
myslet. Potom snad ještě něja-
kou malou šanci máme.“ ◀

BALADA REBELOVA

Prý je konec středověku
není mor a máme vlády
asi nemám špetku vděku
beru si vás do parády
Pětatřicet, nejsem mladý:
Těm, kdo víno vypijí
vytvářejí bestii
kážou vodu, má to grády
duši svorně zabijí
Těm se vzpírám – ze zásady

Na ebolu není léku
verbuje se do armády
majetky zas berou z fleku
pastýři – i s mnoha stády
Marně hledám silné klady
Laokóni nežijí
vždyť je přece v režii
mocných ovinout je hady
ať již sebou nešíjí
Těm se vzpírám – ze zásady

Z pravdy lež je, je to k vzteku
naděláme rozumbrady
z těch, kdo mluví o člověku
v srdci kámen, v hlavách klády
Nemám dvakrát kamarády
Mám chtít moc? Dík, nechci ji
symptomy se neskryjí
vidím systém, jeho vady

Firmy hrají partii
Těm se vzpírám – ze zásady

Ohnout páteř před kyji
Divnou pachut' nesmyji
Pokrytci jen hájí zrady
Oligarchům s prémií
Rád se vzepřu – ze zásady ◀

BALADA O VZDORU UMĚLECKÉM

Přišel dárek od Lucie:
Fandí panu Kellnerovi
(dobrý člověk ještě žije)
PPF si v klidu hoví
Zaražen jsem tedy slovy
že „soudruha Východ vábí“
Černý kočky mokry žaby
svobodně nám vše prý poví
Mistr Koller – žádá, aby
zase došlo na okovy

Když napadly Irák zmije
těla vezli na hřbitovy
nezněly tu melodie
co si počnou mnohé vdovy
Nevešly se do osnovy
Oděsa a protest chabý
lidi spálí jako šváby

Dusilová z lístku loví
že svobodě chybí hábit
zase došlo na okovy

Se Štětinou křičí: hyjé
proti Rusku, Putinovi
kytara už přímo vyje
ruské agenty pak loví
demokraté opravdoví
Stačí najít nové dráby
Řetěz balí do hedvábí
Blbost získá velkochovy
„Sekala je třeba zabít“
Zase došlo na okovy

Zazní songy u Kocáby
Ať se tu nic nevyrabí
Lež je zkrátka program nový
Elitáři mají štáby:
Zase došlo na okovy ◀

▶ Francois Villon

JAZYKOVÝ KLUB BEZ VIZE

Přesun ekonomického a politického těžiště světa z euroatlantického prostoru do Východní Asie, neschopnost Evropské unie rozhodnout zda bude Spojenými státy evropskými či společenstvím národních států se společným volným trhem a neexistence státní vize České republiky byly hlavní myšlenky, které na přednášce „Svět, Evropská unie a Česká republika“ formuloval Hynek Kmoníček, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky. Akci uspořádaly 17. října v Praze Klub mezinárodní politiky KSČM a Klub společenských věd a její videozáznam je ke zhlédnutí na YouTube Alternativy zdola.

Prezidentův poradce s vtipem a nadhledem přednesl nejen své teze, ale také odpovídal v diskusi, přičemž připustil určitá provokativní tvrzení a zjednodušení složitých problémů, kdy ale, jak zdůraznil, se snažil postihnout nejdůležitější faktory,

neboť řada otázek by si vyžádala samostatné přednášky.

Hynek Kmoníček za určující faktor současnosti označil fakt, že skončilo století Evropy a Ameriky a 21. století bude stoletím Asie; nejen Číny, ale také Indie a naroste vliv Indonésie, Vietnamu apod. Jak konstatoval, většina finanční a ekonomické moci se již přelila do asijského prostoru, kupř.

► Hynek Kmoníček

pět největších bank světa je čínských. Upozornil, že změnu role Asie teprve začínáme vnímat a často to není z naší vůle, ale jsme k tomu donuceni okolnostmi.

Uvedl, že euroatlantické státy se snaží oddálit přenos politické moci, a to vojenskou silou. Kupř. vojenské výdaje USA se běžně vyrovnají vojenských výdajům dalších deseti nejvíce zbrojících zemí světa. Výsledkem zdržování by měla být naše adaptace na období, kde čínské společnosti koupí euroatlantické nadnárodní korporace. V té souvislosti podotkl, že složení RB OSN již neodpovídá současnému rozložení politických sil a je nesmyslné, aby jejími členy byly Francie a Velká Británie, pokud není členem Indie.

ASIE PLÁNUJE DLOUHODOBĚ
Za zajímavé na procesu posilování Asie považuje, že Asiaté nemají koncept svého nového člověka. Bohatý Číňan neinvestuje do kaligrafické sbírky, ale do majetků a služeb užívaných euroatlantickými obyvateli, chce se stát námi, přiblížil Kmoníček.

Porovnal pak hodnotový souboj dvou metod demokratického vládnutí – USA, EU, resp. RF, ČLR – kdy náš svět dává

**NÁŠ SVĚT DÁVÁ PŘEDNOST
SVOBODĚ VÝBĚRU, VÝCHOD
BEZPEČÍ A STABILITĚ**

přednost více svobodě výběru, zatímco východ bezpečí a stabilitě. My každé 4 roky pořádáme volby, z nichž vycházejí nové politické reprezentace, nic kvůli tomu nelze dlouhodobě plánovat, ale máme svobodu a vědomí, že případnou chybu do 4 let napravíme, že si užíváme luxusu svobody a práva na omyl. Asie volí cestu dlouhodobého plánování, mohou formulovat cíle na 10, 15 let a třeba i tuší, kdo bude vládnout za několik let, byť třeba i déle, než původně chtěli.

PREZIDENTEM USA LATINOAMERIČAN!

Zmínil budoucnost USA a uvedl, že nejpozději v r. 2032 (kdy už bude CLR dávno ekonomickou světovou jedničkou) bude obyvatel s evropskými kořeny v USA menšina. Vyvozuje z toho, že zájem obyvatel USA včetně politiků se může odvrátit od Evropy, evropských kořenů, kultury a hodnot, kupř. k Jižní Americe. Je proto třeba počítat s latinizací a orientalizací USA, přičemž lze očekávat, že budoucí prezident, pravděpodobně nejčastěji Latinoameričané, rovněž upřednostní jiné než tzv. evropské hodnoty a jejich demokracie může být latinoamerického, třeba brazilského stříhu.

Dotkl se otázky národního státu, kdy vidí jeho postupný úpadek. Nejen kvůli tomu, že jednonárodní státy mizí a migrací se mění ve vícenárodní, ale zejména kvůli tomu, že rozpočty mnoha států jsou nižší, než rozpočty a moc nadnárodních korporací. Doložil to na příkladu Mikronésie, jejíž příjmy

z 80 % tvoří platby USA za využívání jejich vod americkými ponorkami, desetina příjmů pochází z prodeje rybářských licencí a desetina jsou jednorázové platby za to, jak zástupce Mikronésie hlasuje v OSN.... Výhodou států je ovšem to, že zbankrotují-li, tak na rozdíl od firem nezaniknou. Dle Kmoníčka sice končí období národních států, ale je otázkou, co je nahradí. Idea socialismu podle něho odchází do historie, idea kapitalismu ji nenahradila a neví do čeho přejít, a je otázka co má být a bude třetí cestou. Jak dodal, ekonomicky nejúspěšnější jsou nyní státy s tržním kapitalistickým hospodářstvím, centralizací politické moci a s určitým nacionalismem, což ovšem vlastně odpovídá národnímu socialismu...

EVROPA – POLOOSTROV NA KONCI ASIE

Téma Evropy a EU uvedl historikou s čínským velvyslancem, který mu před lety ukázal čínskou mapu světa, kde Evropa

byla „ten historicky a kulturně významný poloostrov na konci Asie“. Prezidentův muž doufá, že takto, jako skanzen pro bohaté čínské turisty, by Evropa skončit neměla, a prosazuje jednotný evropský trh. Klíčovým problémem EU dle něho je, že se zatím nerozhodla, zda se přetvoří ve Spojené státy evropské, nebo zda bude volným sdružením národních států se společným volným trhem. Zdůraznil, že EU si musí ujasnit, dle zásady subsidiarity, co je celoevropské a co je národní, co je agendou Bruselu a co jednotlivých států. Z této nejasnosti prý plyne i současný stav EU, kterou vidí v dlouhodobé strukturální krizi, kdy probíhá souběžně několik dílčích krizí. Zmatení EU vykreslil na tom, že kdyby EU vynaložila na ochranu vnějších hranic tolik, co na obranu eura v Řecku, žádná migrační krize by nevznikla.

PRO ČR JE DŮLEŽITÁ V4

Kmoníček vzpomenu, že Evropu Češi pojímali jako prostor svobody, proto tam, kde svobodu dodává ji vítá, ale tam, kde svobodu ubírá, vzniká problém, a to tím

spíš, dochází-li k tomu v nesmyslných tématech. Měli bychom být o Evropu lepší, než být o Evropu svázanější. Ujasnit si agendy, které dělat společně, a agendy pro národní úroveň, k tomu se ale musejí Evropské komisi dát jasné mantinely. Ovšem sami Češi si mohou za to, že na bruselských unijních úřadech Čecha nepotkáte, posteskl si český politik.

Pro ČR je v rámci EU důležitá spolupráce V4, neboť jde o sousední státy, které mohou mít sobě nejbližší zájmy – jak připomněl, státy nemají přátele, mají zájmy. Poznamenal ale, že Polsko se občas snaží diktovat vlastní agendu za celou V4, což je i pod vlivem toho, že je spolu s Německem a Francií členem Výmarské trojky a kolísá mezi postavením nejmenšího mezi velkými a největším mezi malými.

TANEC MEZI NĚMECKEM A RUSKEM

Kmoníček k dnešní situaci ČR uvedl, že si vede hospodářsky překvapivě dobře, kupř. má jen poměrně nízkou nezaměstnanost, avšak „úplně jsme se myšlenkově vyprázdnili“. Chybí státní narativ ČR – o čem je ČR? Za 1. ČSR to bylo budování státu, pak budování komunismu, ale co budujeme dnes, co bude za 15, za 20 let, ptal se někdejší český velvyslanec při OSN. Nechce se spokojit s tím, že „ČR je to, co zbylo z Československa po odchodu Slováků“, a chybí mu diskuse o tomto zásadním tématu. Za základ státu považuje zajištění jeho bezpečnosti a existence. Čechy vnímá jako kmen západních Slovanů, který se snaží zůstat kmenem západních Slovanů, nestat se ani Bavorskem, ani Ruskem, takže je to tanec mezi německým a ruským vlivem. Odpověď na to, co dělá Čecha Čechem údajně

nedává genetický výbava, protože je různorodá, jak přes Čechy přecházela mnohá vojska a jsme tak dětmi dětí jejich vojáků. V té souvislosti podotkl, že když na západě vyrostla nějaká mocnost, po čase se sna

žila dokázat si svoji sílu napadením Ruska, podcenila však jeho velikost a délku pro logistické zabezpečení a pak její vojáky překvapila ruská zima a oni zase prchali nazpět. Česká národní identita se zužuje na to, že dotyční mluví česky. Češtinu charakterizoval jako pro cizince složitý, nenaučitelný jazyk, díky němuž se za národního obrození poznalo, kdo je Němec. Myšlenkovou cestu hledání češství shrnul do věty, že „Češi jsou západoslovanský

jazykový klub bez státního narativu“. Měli bychom se proto rozhodnout, co chceme, co nám a světu naše země může dát. Nezapomenout přitom na to, kolik energie obětí museli vynaložit naši předkové na uchování svého – našeho státu, který dnes patří do třicítky nejvyspělejších na světě. Muž, jenž prožil polovinu života v zahraničí, upozornil, že 70 % světa má zcela jiné problémy než lidé u nás. Není třeba tudíž sklouzávat do seabemrskacství při porovnávání s Německem, poněvadž ono nepředstavuje evropský průměr, nýbrž se řadí k nejsilnějším trhům světa.

Z hledání a formulování českého národního zájmu by měla vzejít krátká, jednoduchá charakteristika akceptovaná napříč politickými stranami, pravil. Odpověď na to, proč máme tento svůj stát, by měla být obsahem učebnic a školských osnov. Východiskem k hledání má být základní úkol státu – jeho bezpečnost, zajištění

existence západních Slovanů v našich hranicích s funkční ekonomikou. Na otázku jak toho dosáhnout, už však asi budou jednotlivé strany prosazovat své představy, doplnil.

Budoucnost ČR vidí docela světle. Na světě jsou totiž jen tři typy zemí: ty, z nichž se emigruje, do nichž se emigruje a smíšené, a v tomto hlasování nohama si se smíšenou bilancí vedeme dobře. Náležíme do 30. místa nejvyspělejších zemí, pohybujeme se do 8. místa nejbezpečnějších zemí na světě. Nejnověji k nám jako na bezpečný ostrůvek směřují Francouzi, Italové, Španělé, Ukrajinci, Kazaši. V etapě, kdy

**ČESKÁ REPUBLIKA
NÁLEŽÍ DO 30. MÍSTA
NEJVYSPĚLEJŠÍCH ZEMÍ**

se vše na světě mění a Evropa neví v co se má změnit, si my můžeme, resp. musíme vybrat, přehlédl situaci Kmoníček.

RUSOVÉ JAKO ASIATÉ NEBO EVROPANÉ

V diskusi historička Marie Neudorfová vyjádřila nespokojenost s úzkým vymezením českého národa a vzpomněla kulturní hodnoty, které jeho příslušníci vytvořili, a také eta-

PRO RUSKO JE NEJVĚTŠÍM NEBEZPEČÍM VZESTUP ČLR, SPÍŠE NEŽ EU

pu národního obrození jako vzor pro široké, kulturní, ekonomické a politické povznesení malých národů a zemí. Jazyk, jak se oba shodli, by byl jako společný jmenovatel málo.

V diskusi padaly rozličné otázky a pohledy.

Jedna z prvních se týkala postavení Ruska. Kmoníček uvedl, že sami Rusové si musejí rozhodnout, zda jsou Evropany, nebo Asiaty. Jejich odpověď se přitom dotkne i pozice ČR – buď budeme uprostřed Evropy, nebo na její východní

hranici. On sám doufá, že Rusko bude mít evropské ambice. Zkušenosti z východního obratu zatím asi Rusové nemají jen dobré – mohli už porovnat, kdo (EU, ČLR) kolik a jak spolehlivě třeba za plyn platí, takže zatím jsme pro ně lukrativnějším trhem. Podle Kmoníčka je pro Rusko větším strategickým nebezpečím vzestup ČLR, než EU, proto by měl trvat jeho zájem o Evropu. Problematiku střední Evropy načrtl ještě na případu rozdílu

mezi skutečnou a mentální mapou Evropy, kdy se zatím Evropané dělí na 1. a 2. kategorii, kdy pro některé je Vídeň Západem, ač od Prahy, coby Východu, leží na východ.

PĚT AŽ SEDM CENTER MULTIPOLÁRNÍHO SVĚTA

Sýrii označil za základ současné krize velmocí. Ocenil ale, že ruští a američtí vojenští velitelé spolu komunikují přímo bez zprostředkování politiků a cenným výsledkem toho je vzájemné přímé poznání, že na druhé

straně je stejný člověk. Klíčem k řešení je dle hradního diplomata skutečnost, že syrský prezident Bašár Asad je pro šíity a alavity garantem bezpečnosti, a pokud tedy tato komunita nezíská důvěru k někomu jinému, bude ho držet. Opozice musí pochopit, že osud Asada nestojí na začátku, nýbrž na konci mírového procesu a na ní závisí jak dlouho bude tento proces trvat, a vládní strany musejí pochopit, že změny jsou nutné včetně personálních, děl Kmoníček. Českou velvyslankyni v Sýrii Evu Filipi, poslední ambasadorku zemí EU, vyzdvihl jako nejcennější, co česká diplomacie pro USA může nabídnout. Jak dodal, je záhodno najít to, co malí umějí a velké zajímá. Naopak sankční politiku EU zhodnotil tak, že je šikovnější při vymýšlení sankcí, než při stanovování podmínek zrušení, kdy zní vesměs subjektivní kritéria.

Za jeden z významných nových faktorů světového dění diplomat označil fakt, že USA se poprvé po dlouhé době dostaly do role vývozce ropy a plynu. Mohou se proto díky zdrojové nezávislosti případně stáhnout

ze světa, přestat si hrát na světového policajta. To otevírá širší cestu k multipolárnímu světu; ten by mohl mít pět až sedm silných center, některá z nich zcela bez evropských zájmů.

► Státní vlajka Sýrie

Připomněl přiznání prezidenta USA Baracka Obamy, aby lidé nevěřili, že USA mohou řídit celý svět. Jak Kmoníček dodal, USA seznaly, že (ekonomicky, technicky a logisticky) nejsou sto vést tři války současně.

TIŠÍCE POLITIKŮ NA JEDEN GRAM STÁTNÍKA

Nemilé překvapení připravila Kmoníčkově trivializace témat prezidentské kampaně v USA, kdy otázkou s největším vlivem na pozici voličů se stala ta, zda a jak Donald Trump nazval nějakou miss, neboť to určitě

► Hynek Kmoníček s Miloušem Jakešem

„není správná otázka pro to, kdo bude velet největší armádě světa“. Jak pokračoval, žijeme v období mediokracie, nepřemýšlíme nad čtyřletými volebními cykly, ale nad pětivteřinovými slogany. Prostor je pak přetížen zbytečnými tématy a debata má úroveň show, nikoli seriózní univerzitní diskuse.

Na otázku, jací mají být politici národních států odpověděl, že by měli být politiky i státníky. Politici usilují o vítězství ve volebním souboji, státníci chtějí prospět státu i přes osobní politickou ztrátu. Státníci se rodí

buď ve velkých krizích, nebo se jimi stávají politici, kteří myslí na své dějinné dědictví, na to, co vytvoří pro svoji zemi, nikoli na to, jak rozdrtit nějakého ministra. Leč státník „je velmi vzácný kámen. Tisíce politiků připadá na gram státníka“.

LIDÉ CHTĚLI TELEVIZI, NE SEBRANÉ SPIŠY

Na otázku ohledně pádu socialismu, kterou položil někdejší generální tajemník ÚV KSČ Milouš Jakeš, Kmoníček odvětil, že vidí dvě příčiny. Předpokládalo se, že vytvořením nových

ekonomických podmínek dojde ke změně člověka, což se ale nestalo a „komunismu chyběli komunisté, nevznikli“. Navíc změnou ekonomických podmínek se přestalo dodávat dostatek konzumu, který populace chtěla – „Lidé zůstali stejní, chtěli barevnou televizi, ne sebrané spisy“.

Došlo i na téma NATO, jež diplomat shledává jako nástroj uchování zájmu USA o Evropu v epoše, kdy se mění se USA budou od Evropy odvracet. Nemyslí si proto, že současná politika NATO je jen otázkou vztahu k Rusku, ale jde o dlouhodobější snahy udržet latinizované, orientalizované USA „na naší straně rovnice“. Mír není přirozenou součástí vztahů států, varoval diplomat s tím, že zatím je výhodné mít kontakty s USA, když to neprotiřečí našim zájmům.

ATEISMUS JAKO DRUH VÍRY

Kmoníček se zamyslel i nad ateismem Čechů. Dle něho česká společnost není ateistická, ale agnostická, máme totiž bytostný problém s církvemi a organizací. Ateismus má přitom za druh víry, že bůh není,

zatímco agnostik ohledně existence boha odpovídá „Nevím“. Vnímá to jako vliv násilné rekatolizace a germanizace. Konstatoval, že migranti podstatně více věří, než Evropané, věřící Evropany popsal jako konzumní veřící pokrytce. Zaměřil se pak na vztah víry a identity a vzpomenu, jak kupř. v Indii

náboženství zásadním způsobem určuje identitu člověka – kde bude bydlet, co bude jíst, jak se bude jmenovat atd. Víra Indům vykryje 80 % toho, co jsou. Víra je tam jediná pevná osa v životě přenášena z generace na generace. I v USA je víra důležitým faktorem – nevěřitelé v Ježíše, těžko dostanete místo na státním úřadu.

Závěrem Hynek Kmoníček vyslovil souhlas s ideou uspořádat summit podobný jednání o míru a spolupráci v Evropě v Helsinkách v r. 1975 – jakési Helsinky II. Vyslovil přesvědčení, že takovému jednání dojde. Zatím se určují hráči – USA, Rusko, Indie, patrně Brazílie, neví se zatím, zda Čína. A jak uzavřel, uvítal by, kdyby „Helsinky II.“ byly Prahou I. ◀
Karel Růžička

ODKAZY:

▶ <https://www.youtube.com/watch?v=AkGtBxHxFTU>

Videozáznam přednášky Hynka Kmoníčka ze 17. října 2016.

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím posílejte na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

Zpravodaj AZ
(říjen 2016)

Odpovědný
redaktor
Karel Růžička

Grafický design a sazba
Michal Černý

Korektury
Suzana Exnerová

Do tohoto čísla
přispěli:

Karel Růžička, Jiří Plocek,
Marek Řezanka, Kateřina
Vojtíšková

Zdroj fotografií
www.freeimages.com

KONTAKTY

Web: www.alternativazdola.cz
E-mail: info@alternativazdola.cz
Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube: kanál AlternativaZdola
Zpravodaj: zpravodaj-az@seznam.cz